

Өтөндөнбө
балалары,
дуслашыгыз!

Балалар

Балалар
һәм үсмерләр
газетасы

1 июль,
2000 ел.
N51
(5178)

Галимжан ГЫЙЛЬМАНОВ

Мин - татар малае

Чатнатып сөйләшәм
Үз ана телемдә.
Оялмыйм, курыкмыйм, -
Мин бит үз илемдә!

Башымда - чигүле,
Каюлы түбәтәй.
Догалар укырга
Өйрәтә дәү әтәй.

Тәүфикълы булырга
Кирәген беләм мин.
Чын татар малае
Иөрәгем белән мин!

Өй жыештырдым

Әни кушкач, ә дигәнче
Өйне карап өлгердем.
Уенчыкларны жыйнадым,
Идәннәрне себердем.

Эш беткәч, уйнарга ярый,
Тагын уйный башладым, -
Бөтен булган уенчыкны
Кабат чәчеп ташладым.

Эйланэбез

Минем бер шуклыгым өчен
Эни тиргәми.
Көне буге әйләнәм мин
Кояш тирәли.

Минем белән бергә оча
Энем Алмаз да.
Бер тамчы да курыкмыйбыз,
Хәтта аз-маз да...

Әнием дә, әтием дә,
Ой дә әйләнә.
Мин дә әйләним әле дип,
Акбай бәйләнә...

Инде күнегеп тә беттек
Гел әйләнергә.
Галәм буйлап әйләнэбез
Жир белән бергә!

Күчмәгән

Әти-әнисе Булатка
Өр-яңа чаңгы алган.
Чөнки былтыргы чаңгысы
Бөтенләй кыска калган.

Әче катып көлеп тора -
Булат әллә нишләгән:
«Узган ел йөргән чаңгым, ди,
Классыннан күчмәгән...»

Әнә -
Урамда бер багана,
Карап урман ягына,
Кош-

лар
Ке-
бек
Ка-
гы-
на.
Ул
ур-
ма-
нын

Са-
гы-
на.
Кай-
тыр
И-
де
Әй-
лә-
неп,
Ку-
ел-
ган
шул
Бәй-
лә-
неп...

Әтәчне кайчандыр
Күктән төшкән, диләр.
Хәтта кояштан ук
Жиргә күчкән, диләр.

«Күкри күк!» дигәне
Шуны аңлата, ди...
Ул бит: «Уяныгыз,
Күкрәп таң ата!» - ди.

КАЧИМАЗАЗ

КАЧИМАЗАЗ

Күккә карап киң яланда ятам,
Ап-ак болыт булып көн ага...
Әллә нидән генә, тик торганнан:
«Саумы!» - диеп дәштем дөньяга.

«Саумы-ы-ы...» - диеп жавап бирде кемдер,
Кем икәннен шәйләп калмадым.
Әллә инде жыллар исеп үтте,
Әллә жыры булды кылганның?

Тукта-тукта! Миңа жавап биргән -
Сандугачлы, таллы яр икән.
Әнкәй миңа гел дәрәсән әйткән -
Табигатьнең жануы бар икән!

Бер кеше күренми, әллә
Көтүчәсе югалган? -
Көтү килә, ак сакаллы
Кәжә килә иң алдан.

Бөтен авылның көтүен
Яланга алып чыккан.
Зур начальник булган
кәжә
Галстук тагып чыккан.

Эт аталар

Төн. Караңгы. Каршы йортта
Утлар сүнә... Яталар.
Булат тәрәзәгә килгән, -
Урамда эт аталар.

«Шарт»та «шорт» мылтык тавышын
Этләр чинавы күмә.
Урамда жаннар кыела,
Урамда - канлы өмә.

Булат әле аңлый алмый,
Сизә генә әле ул...
Бер карасаң - тере кебек,
Бер карасаң - үле ул...

Кыймшанмый да карап тора,
Кыймшанырга курка ул.
Кеп-кечкенә күңелендә
Уйнап йөри зур давил.

Кай жиредер авыртудан
Булат йөзләрен чытты.
Ул шулай бала чагының
Чикләрен атлап чыкты.

Көн дә барабан
таптыра,
Нишләгәндер
бу Рәсим?
Әнисе йөрәген
тоткан:
«Бар икән, ди,
күрәсем!..
Тавышыннан
колак тонар,
Белмим әле,
уйлармын...»
Рәсим әйтә:
«Ә мин аны
Син йоклагач
уйнармын...»

Көлү качтасын

Көннәр буге көлә Зилә,
Шундый көләч бер кыз ул.
Күп көлүдән йөзе алсу,
Колак очы кып-кызыл.

Көлгән чакта учы белән
Авызын каплап тора.
Очып чыгып китмәсен дип,
Көлүен саклап тора.

СЫЕРЧЫК КИЛВЭ

Дэртле кагынып,
Сыерчык сайрый.
Үзенә шулай
Ул оя сайлый.

Берсен тирән ди,
Берсен бик сай ди,
Һәм... килеп, минем
Ояны сайлый.

Әйтә кебек ул
/Мин шулай тоям/:
- Якты һәм жылы
Ясаган ояң...

Нигә ул шулай
Якты, жылы соң?
- Мин аңа салдым
Күңел жылысын.

Жәй белән хушлашу

Бер чәчәк селкенми,
Бер куак кыймшанмый.
Бер серле тавыш бар -
Кем анда, кем чыңлый?..

Уйнамый, дуламый
Тынгысыз жәй-чаптар...
Елап жибәрер күк -
Күзендә... чык бар.

Бер болыт

яшәгән, ди...

Бер болыт яшәгән, ди.
Кыш житүгә бу болыт
Бик каты өшегән, ди.

Читкә китәргә булган,
Туган якның матурлыгы
Бөтенләй дә онтылган.

Юл тоткан, ди, көньякка,
Нурлы Кояш иленә
Мәңгелеккә кунакка.

Әмма бик тиз сагынган,
Яңадан кайтыр өчен
Жылы язга тагылган.

Илен бик тиз тапкан ул,
Сагынуына түзмичә,
Елый-елый кайткан ул.

Кайткан, жирне юешләп.
Аптырый, ди, чит жирдә
Йөргәндер ул ни эшләп?!

Безнең СВЕТОФОР

Күрше-күләннең көн саен
Йомышы төшөп тора.
Яшел капкабыз һәркемне:
«Кер, кер!» - дип дәшөп тора.

Көн буена капкабыздан
Йөз кеше үтөп йөри.
Кемнәрдер туктап та тормый,
Кемдер жай көтөп йөри.

Һәркемнең усал этәче,
Ата казы, эте бар.
Чамалап керергә кирәк,
Керүнең дә рәте бар!

Бездә - бозау. Сөзөп ата,
Аз гына кыймылдасаң.
Сарбай исә бик тешләми,
Үзенә кагылмасаң...

Әйтерсең, безнең һәр жирдә
Светофорлар куелган.
Бозау - кызыл, Сарбай - сары,
Өй яшелгә буялган!

Кунакка

Быел тагын Дәү әнигә
Кунакка кайттык.
Кайтканнан бирле энемнең
Чырае чытык.

Сагына ул өйдә калган
Әти-әнине.
Ун мәртәбә, йөз мәртәбә
Елый көненә.

Мин

Ә мин...
Алай елап йөрмим.
Мин шундый чыдам!
Мин бит...
Караңгы чоланга
Еларга чыгам.

Курай

Курайда кырлар догасы,
Чишмә тавышлары бар.
Курайда туган як гәме,
Кеше сагышлары бар.

Ин элек курайда туа
Һәр аткан таңның көе.
Курай ул тылсымлы әйбер,
Курай ул - моңның өе!

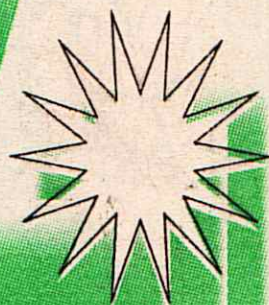
Шомырт салкыннары

Ап-ак болытмыни -
Шомырт шау чөчәктә.
«Шомырт салкыннары»
Булыр киләчәктә.

Шулай кышның жаны
Салкын булып төшә.
Ак кар кебек, соңгы
Салкын болыт төшә.

Чешмәгә бардык

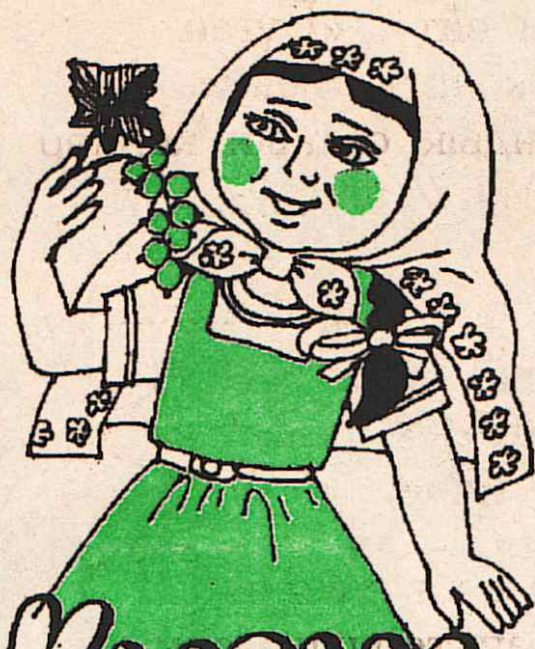
Чишмә суын мактый әби:
«Тәнгә бик шифалы», - ди. -
Самавырга житми инде,
Кирәкми «Тифалы», - ди.

Бүген дә әбиебезгә
Чишмәдән су китердек.
Кайткан чакта чалбарларга
Түгеп-чәчеп бетердек...

Очраган бөтен кешегә
Әбидән сәлам әйттек.
... Бер чиләк су алып кайттык,
Бер чиләк - сәламәтлек!

КЫЗЫЛ КАРЛЫГАН

Бик мактанчык бер карлыган
Бик иртә яфрак ярган.
Яшел тәймәләрен тагып,
Базарга китеп барган.

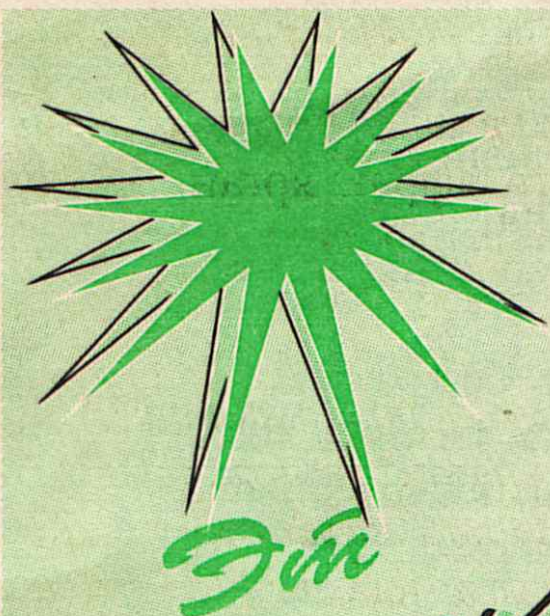
Ләкин аны базар халкы
Бер дә сатып алмаган.
Җи, кешеләр каты, тәмсез
Карлыганга калмаган.

Теге мактанчык карлыган
Кире кайткан базардан.
Бик тә оят булган аңа,
Оятыннан... кызарган!

Хәлим кул күтәрдә

Өй эшен хәзерләми, дип,
Хәлимне орышалар.
Дәрестә кул күтәрми, дип,
Хурларга тырышалар.

Хәлимне мин әйбәт беләм,
Сөйләмәгез лә юкны! -
Әле генә Наиләгә
Кулын күтәреп... сукты!

Караңгы

Эни әйтә: «Бүген
Эт кояшы тышта.
Мондый салкын көннәр
Булмагандыр кыш та».

Күктә - нурлы кояш,
Канатлары - алтын!
Ә урамда - суык!
Ә урамда - салкын!

Тәрәзәгә килеп,
Карап тордым юри.
Бер кеше юк тышта,
Этләр генә йөри...

Караңгы төн

Көне көн булмады бүген,
Кап-караңгы урам.
Уйныйсы да килми хәтта,
Бер урында торам.

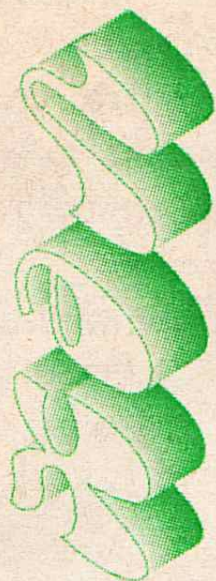
Кая булган бу Кояш, дип
Уйлыйм кайчагында.
Бөтен дөнья, бөтен авыл
Болыт ышыгында.

Агачларны юкә дисәм,
Ә ул каен икән...

Яктысыз, нурсыз, кояшсыз
Яшәү кыен икән...

Әллә Ай белән Кояшның
Урыннары күчкән?
Иртә таңнан бөтен жиргә
Караңгылык төшкән.

Ялварып сораган булам:
«Кояшкаем, чык!» - дим.
... Бүген мин тышка кап-кара
Күзлек киеп чыктым!

Мин зур инде, укыйм-язам,
Унга кадәр саный беләм.
Күбрәк тә санар идем,
Туктыйм унбер саны белән.

Бу санда хата бар кебек;
Ун берең нәкъ ун була бит.
Кабат саныйм, язып саныйм,
Яттан гына онтыла бит...

Ун ике - егерме була,
Ун өч - утыз, ун дүрт - кырык...
Ис-акылларың китәрлек,
Өлкәннәргә карап торып...

Беркемнән дә оялмыйча,
Илледән соң йөз диләр бит.
Илле икең йөз булганны
Уйлыйлармы сизмиләр дип?..

Аларча, ике илле бар,
Ике алтмыш, ике сиксән...
Бу ялган бер бетәр микән,
Меңгә, миллионнарга житсәң?..

Юри санарга өйрәнмим,
Бу өлкәннәр - чи ялганчы,
Надан булу әйбәтрәк
Ялганчы булып калганчы.

Баш мөхәррир Ләлә ГЫЙМАДИЕВА.

Адрес: 420066, Казан, Декабристлар урамы, 2.

Газета ТР Матбугат һәм информация министрлыгында теркәлгән.

Теркәү таныклыгының номеры 451.

"Идел-Пресс" полиграфия-нәшрияты комплексында басылды.

Заказ 20130.

Басарга кул куелды: 2000 ел, 29 июнь, 15 сәгать.